

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebvs Gestis Beati Aloysii Gonzagæ E Societate Iesv

Marchetti, Annibale

Florentiæ, 1687

Capvt VII. Profectus in Montemferratum Religioso instituto animum adiicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43962

46 LIBER PRIMVS
C A P V T VII.

*Profectus in Montemferratum Religioso
instituto animum adjicit.*

Cceperat Ferdinandus Aloysij Parens, qui Casale Montisferrati adhuc administrabat, Aloysium ex recenti morbo non mediocriter recreatus: sed usque adeo voluntariâ cibi abstinen-
tiâ fractum, ac debilem, ut stomacho resolu-
to cibos fastidiret omnes, nec nisi cum nauseâ
captos vel ex ore statim egereret, vel planè
crudos deiijceret. Quare spe animo oblatâ, fu-
turum, ut, si eius ipse valetudinis curam susci-
peret, puer facile conualesceret, eum ad se
unâ cum Matre, ac Rodulpho evocat. Qua-
mobrem Aloysius Casale profectus, hæsit in eo
oppido ferè anni dimidium, ubi religiosos vi-
ros pietatis officijque plenos ex animi sui sen-
tentiâ nactus, longè aliâ vitæ rationem te-
nuit, ac paterna vota exposcerent. Statim enim
in eorum sese amicitiam insinuans, ijs dunta-
xat, cæterâ amicorum turbâ posthabitâ, fa-
miliariter utebatur: ut quos rebus æternis ad-
dictos,

dictos, fluxarum eximios contemptores experimen-
to didicerat. Ii autem erant ex Capucci-
norum, ut vocant, ac Barnabitarum familijs,
ex quorum consuetudine, cum a terrenarum
rerum studio iam penitus abhorret, magnos
Cum Ca-
puccini s,
ac Barna-
bitis libe-
ter verfa-
batur.

in divino amore (qui decedenti terreno succe-
dit semper, utpote illius exa&tor, siique vindex
imperij) progressus fecit. Tantà verò mentis
suavitate compleri solitus erat, cum inter Pa-
tres versanti de supernis, æternisque bonis age-
re contingeret, ut ab ijs nonnisi ægrè divelli
pateretur. Satis autem mirari se posse nega-
bat, perpetuam illam, quam in plerisque ex
Patribus deprehenderat, animi sive in prospec-
ris, sive in aduersis æquitatem: sumamque
rerum humanarum despicientiam, quâ fieret,
ut uno eodemque uultu utramque fortunam, ut
nihil dare, nihil adimere validam, exciperent:
mirum præterea totâ domo, pienâ cæteroqui
habitatore, silentium: designata etiam cuique
operi tempora, datoque signo festinatum ad
quæ quisque vocaretur, obsequium, atque alia
id genus permulta, quæ alibi nusquam cernere
meminerat. Ea verò dum secum ipse domi
per otium reputat, prima illum, eademque
Religious
litterarum
amplici-
atione.
minime levis cupido inuasit, eiusmodi perse-
quendi vitæ institutum: ibi solum ratus (quare nunc .

frustra

frustra mortales in cæno vitorum quærant) habitare felicitatem; ubi dignum cælesti generre hospitium inueniat: nimurum inter eos, qui cælitibus haud absimilem vitam ducant. Non dum tamen certa animo sententia infederat, quam præ cæteris inter religiosas familias sibi diligendam statueret. Sed ut in re tanti momenti supernum sibi pararet lumen; crebro supplex Divinam Clementiam obtestabatur, ut via quâ ad se aspirare vellet, vitæque genus, quod præ omnibus eligendum sibi esset, ostenderet: & ut oranti linguae vim atque efficacitatem adiungeret, saepius in eam rem divinâ Eucharistiae dape refecit. Interea, quò foret ad iter a Deo monstrandum expeditior, omne studium ac diligentiam eò contulit, ut sese a rebus humanis abstraheret, totumque in religiosi hominis formam componeret. Hinc vero diutius domi, atque adeo in conclavi latitare, repudiare delicias omnes, se ipse assiduo labore frangere, dura omnia, quæque magis

Aspera sui sensus pulsarent, libentiū perpeti. Hyems tractatio, erat cā tempestate, ut in insubriâ assolet, aspernia frigoris tollerātia, in primis, manusque illi præ ingenti frigore tumidæ ac fatiscentes disruptâ cute undique sanie diffluabant; nunquam tamen eò adduci potuit, ut remedia ulla sibi adhiberi pateretur:

fed

sed perhumaniter , si qua offerrentur , admilia , illico occulebat , alijs in posterū profutura . Nec unquam sultinuit , ut in cubiculo frigoris depulsor ignis insenderetur , vel aliunde , quo ipse , vel lectulus incalesceret , a familiaribus deferretur . Quia etiam nunquam ad focum vel nivoso ac prægelido tempore accedere solitus fuit : sed , si id domesticorum , seu amicorum societas commoneret , camini latera contra ignem munimento erant . Celebritatem vitabat omnem , præsertim si comædia , vel cæna esset adeunda : quo tempore ne parentum quidem inuitamenta audiebat : sed ceteris confluētibus , sœpè solus ex omni bus domi supererat , eò magis contentus , quò maiorem divinarum rerum meditationibus quietem atque otium impertire liceret . Quandoque etiam virum ad se aliquem graviorem , magisque eruditum accersere , quocum de rebus ad pietatem vel litteras pertinentibus colloqueretur , voluptas illi erat omni celebritati anteferenda .

Interea Ferdinandus Mediolanum contendere iubetur , ut ibi pro suscepto munere , dum equitatus totius Provinciæ , de more recensetur , unà cum alijs ordinum Præfectis , intersit . Res futura erat ad aspectum iucundissima : quare ad eam visendam undique magna hominum

D mul-

A spectac
lis oculos
avertit.

50 LIBER PRIMVS

multitudo confluxerat . Ferdinandus Aloysium
ire sibi comitem voluit : nec tergiversari fas
erat , cum ad id Patris imperium , cui tanta
solitudo minimè probabatur , acriter urgeret .
Paruit Aloysius , perrexit , interfuit : sed locum
sibi de legit , unde minus commodus esset pro-
spectus : nec unquam exorari permisit , quam-
quam id precibus omnibus tentarunt complu-
res , ut prima theatri subsellia occuparet . Imò
(quod magis admirationem parit) toto tempo-
re quod pompa illa spectatu dignissima obti-
nuit , semper oculos , menti alia spectanti ob-
secundantes , vel clausos , vel aliò conuersos ha-
buit .

C. A.